

kortere. Det betyder, at de bliver længere. Har Venstre virkelig ikke bedre bud?

Og så mangler jeg et svar fra Venstre på, hvorfor de har taget den kovending, der betyder, at Venstre ikke længere vil være med til at sætte regeringen under pres, som Venstre altid var med til, da Venstre var i opposition. Hvorfor den totale kapitulation fra Venstre? Det er et større tilbagemag end tilbagemag fra Dybbøl i 1864, vi er vidne til lige nu. Hvorfor vil man ingenting andet end at strække hænderne op og sige: Jeg overgiver mig?

(Kort bemærkning).

Dora Rossen (DF):

Fru Else Winther Andersen udtrykte netop, at man fra Venstres side gik ind for, at pengene skulle følge patienten. Det er også noget, vi går ind for i Dansk Folkeparti, men det løser selvfølgelig ikke problemet.

Vi har, som man siger ude omkring, frit sygehusvalg. Det er jo ikke korrekt. Vi har et friere sygehusvalg. Der er begrænsninger, hvis det drejer sig om landsdelshospitalerne.

Men sådan spiller klaveret jo ikke derude. I Vejle Amtsråd, hvor jeg sidder, oplever jeg i hvert fald modstand. Ude i kommunerne går Venstre ikke ind for, at pengene skal følge patienten, men jeg er fuldstændig enig i, at det er noget, som vi skal arbejde for, fordi folk skal selv kunne vælge. Derved får de også, kan man sige, de offentlige sygehuse. Derved afkorter det ventelisterne

Det er simpelt hen en hjælp, og jeg kan fuldt ud tilslutte mig det, men selvfølgelig hjælper det ikke på ventelisterne, sådan som situationen er i dag, fordi de er ved at være udsultet derude, og ventelisterne bliver længere og længere.

Formanden:

Fru Else Winther Andersen, og så tror jeg, det er næste ordfører.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil gerne starte med at svare hr. Villy Søvnald omkring sygehuspladserne: Jeg har snakket frit valg, og jeg har snakket om, at pengene skal følge med. Jeg har ikke været inde og tale om, hvor den dyreste og billigste operation er. Men lige så snart vi berører nogle ting, der drejer sig om 200 pladser i det private hospitalsvæsen, har man jo en berøringsangst uden lige, og man

går op og snakker med meget store armbevægelser.

Så siger hr. Villy Søvnald, at Venstre ikke i år er med til at sætte regeringen under pres. Jamen det er da SF, der er regeringens parlamentariske grundlag. Hvis de vil være med til at vælte regeringen, så er Venstre da gerne med. Men det gælder i år, ligesom det har gjort alle andre år, at kan regeringen lave en fornuftig aftale med de kommunale parter, vil vi da bakke den op, men er det noget med at lægge snabelen yderligere ned i de kommunale kasser eller lave nogle andre fiflerier, som vi har set de tidligere år, så står Venstre af, ligesom vi har gjort før. Så dér er der ikke nogen forskel.

Gitte Seeberg (KF):

Indledningsvis finder jeg anledning til at fastslå, ligesom også Venstres ordfører fastslog, at det er regeringen og alene regeringen, der har ansvaret for de kommende kommunale forhandlinger. Det betyder dog ikke, at den her forespørgsel er helt overflødig. Det er da selvfølgelig interessant at få drøftet nogle af de utallige løfter, som regeringen har afgivet til den danske befolkning.

Blot for at nævne nogle eksempler lovede regeringen under valgkampen flere ældreboliger, nedbringelse af ventelisterne på sygehuse, bedre børnepasningsorlov, lavere takster for børnepasning, og sådan er der så mange eksempler på løfter. Der har heller ikke været mangel på forslag om mere fritid til familierne. Det skaber forventninger i befolkningen og er efter min opfattelse direkte årsag til den konflikt, vi i dag har på arbejdsmarkedet.

Vi går selvfølgelig ud fra, at når regeringen under valgkampen kommer med en lang række løfter til vælgerne, så er det, fordi regeringen agter at indfri løfterne. Hvis regeringen ikke havde afgivet alle disse løfter, havde regeringen vel ikke været regering, men opposition. Regeringen snyder vel ikke vælgerne.

Hvor forestiller regeringen sig så at pengene skal komme fra til alle de her løfter? Er det sådan, som det plejer, at regningen sendes videre til de i forvejen trængte kommuner? Hvis regeringen vil indfri sine valgløfter, må det betyde, at udgifterne vil stige enten i kommunerne eller i staten. Hvordan vil regeringen finansiere disse udgiftsstigninger, når der samtidig lyder klare meldinger om, at regeringen lægger op til stramme kommuneaftaler og en stram finanslov? Det hænger simpelt hen ikke